

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 7. og 8.

Fylke: Nord-Trøndelag

Tilleggsspørsmålnr.

Herad: Skau

Emne: Skav

Bygdelag:

Oppskr. av: Martin Sivertsen

Gard:

(adresse): Sevanger

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle. *Helge pers. røynsle i denne bygda.*

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

Hest eller Olav Burheim, ca 45 år (med gamle heimelsmenn), gardbrukar, h. v. lærar.

SVAR

1. Har høyrt sagt "raskfor", men kan ikkje seia om det har vore fast nemning.
2. Samt nemning for dette er ikkje kjent.
3. Skåvå - skåvå - skåvå - hi skåvå
4. Ja. Det heiter skav. Så lenge ein veit har det berre vore til hjelp i vanskelege år.
5. Ein skava fyrst og fremst rogn, dernest asp. I tillegg har og vore mylla. Ein kjemmer ikkje til at det har vore skava bartre. - Alen er det så lite av at ein ikkje kan rekna med det.
6. Ein kjemmer ikkje til at skav har vore mylla til namn på treslaget.
7. Ja, rimet er kjent i denne forma:

Ielli svelti,
 vi melles,
 rogn reise,
 hegg sek mery i legg,
 asp legg snor i ask.

8. Det var helst kjerne som felle skav. Det var helst ut på vinteren når det var like av omna for. Skal kunne bli gjeve for seg, med varmt vaku (log) på, eller lagt saman med agner og bløtt med varmt vaku. Older var ikkje bruka.
9. Ja, ein meiner det var heller meir mjølk og meir smør når dei felle skav.
10. Skal var i den tida ein minnest eit hjelpefor, og ein heita det når ein brong det. - Hesjevest var her granstaur, og ein kunne ikkje nytta det skaub.
11. Skal ikkje lært nokor særskild nemning på det.
12. Skal eller skav-ved.
13. Er ukjent.
14. Det var helst på seinvinteren ein felle bruke for det. - Ein kjemmer ingen tradisjon om det smør omspurt her.
15. Eller som det høver.
16. Baudkerio eller tolkerio. Ein kjemmer ikkje no særskild skav-veiskap.
17. Ein veit ikkje av at det har vore slike selege innretningar for skavinga.
18. Det er ikkje kjent naron fast stede med dette.

19. Det blir etter om det løver.
20. Helst skav-med.
21. Skav. Serskilt ord om bokbråne er ukjent.
22. Heile beet, helst kappa i lengden som fannved.
23. Skjemet, fl. skjelta'.
24. Ein kjerner ingen bradisom om dette.
25. Det er ikkje noko om det.
26. Dessom det blir nytta skav no, så er det umåtteliggjelle. Ein kan rekna at det ikkje har vore nytta nennande dei siste 40-50 åra.

8. Beis og brøn.

1. Ein det har vore nytta hjåte-ris, og det er då kalla ris. Ein kjerner ikkje ut at det har vore nytta farnbar eller brøn.
2. Ein kjerner ikkje ut at det har vore serskilt nemning for det.
3. Det har, innanfor den bita ein kjerner til, vore nærd-før, og det blir då på sin vidde ein hegy det.
4. Det har ikkje vore serskild reidrap for det så langt ein veit.
5. Det var sår og gift om felle ris. Dei felle det helst for seg sjølv.

6. Anson ein hea „heilkost“ (mannet
 idrj brúkeleg no), dínge av úbrista
 bjórk, sú hea det nokk von væley
 -og kan vel enno heita, at sánn
 og gíf gáv í risdúnger og gneg.
 Men skaper er no mest grann
 og alder, og ein samla idrj no
 bjórk for á mylta riset ut for.

7. Vei, ein bjerrur ingur
 tradisjon om det.